

שהרי ארבע אמות או חמש קיו ולא יותר? אלא באות זמן, באותם ארבע אמות קפל הקדוש ברוך הוא את כל הארץ ישראל. נמצא שאותו מוקם הוא הפל של כל הארץ. ומה אותו הפקום הוא הפל של כל הארץ - רבינו שמעון שהוא הפאור של כל הארץ, על אחת פמה וכמה

שקלול בכל העולם. פתח רבינו יוסי ואמר, הפעם אודה את ה', שהוליך לא ראייה להודות לקדוש ברוך הוא אלא בזה? אלא יהודיה הוא הבן הריביעי לפה, והוא משלים את הפסא. ומשום בכך יהודיה לבודו תקון הפסה ותומך של כל התומכים. [שהו שלשה, אברהם ו匝ק ועקב, והוא דוד מירוחה והשלים המכפה, ועל כן נקרא יהודת השם המקדש, והרלה"ת (ארבע וANEL) מרגלות הפסה] רבינו שמעון שמאיר את כל העולם בתורה וכמה מאורות מארים בשבילו, על אחת פמה וכמה.

וילך רואבן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה. רבינו יצחק פתח ואמר, (זהלים ק') מה רבנו מעשיך ה' כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קניינך. הפסוק הזה באוראה בכמה מקומות. אלא מי יכול למנות את מעשי הקדוש ברוך הוא, שהנה פמהocabות ומחרנות משרות זה מזה שאין להם חשבון, וכלם בפעם אחת, כמו פטיש שמוציא זיקם לכל האזרדים בפעם אחת, אך הקדוש ברוך הוא מוציא פמה מינים ומחרנות משרות זה מזה שאין להם חשבון, וכלם בפעם אחת. בא ראה, בדבר וברוח ימדי העשה העולם, שפטותך בפרק ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאים. בפרק ה' - זה הדבר.

ולא יתר. אלא, בזמנא ההיא, באינון ארבע אמין, כפイルליה קדשא בריך הוא כל ארעה דישראל. אשפכה ההיא אחר כל לא דכל ארעה, ומה ההיא אחר איהו כל לא דכל ארעה, רבינו שמעון דאייהו בוצינא דכל ארעה, על אחת פמה וכמה דשקלל בכל עולם.

פתח רבינו יוסי ואמר, הפעם אודה את ה', וכי בכללו דאולידת, לא את חייל לא אודה לה קדשא בריך הוא אלא יהאי. אלא יהודיה איהו ברא רביעיה לכרסיה, ובגין בך, יהודיה ואיהו אשלים לכרסיה. ובגין בך, תקונא דפרסיה יסמכא דבלחו ביהודי, רגלו דפרסיה עלמא באורייתא וכמה ביצינין נחרין בגיניה, על אחת פמה וכמה.

וילך רואבן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה. (בראשית לו) רבינו יצחק פתח ואמר, (זהלים ק') מה רבנו מעשיך ה' כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קניינך. האי קרא אוקמויה, בכמה אחר. אלא, מאן יכול למניין עובדי דקדשא בריך הוא. דהא כמה חילין ומשרין, משנין דא מן דא, דלית לוון הוושבנא. ובכללו בזמנא חדא, פمرזפא דאפיק זיין לכל סתרין בזמנא חדא. אך קדשא בריך הוא, אפיק פמה זיין ומשרין משנין דא מן דא, דלית לוון הוושבנא ובכללו בזמנא חדא.

הא חייל, בדבורה וברוחך בחדר, את עבד עולם, דכתיב (זהלים לו) בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאים. בדבר ה', דא